

наисмѣшнытъ похвалы; тѣхното немилосердіе къмъ челоуѣцѣтъ, които трѣбаше да направѣжтъ благополучны; тѣхната безчувственностъ къмъ добродѣтеля; страхътъ имъ да чуѣжтъ истинната; наклонността имъ къмъ низскытъ челоуѣцы и къмъ ласкателитѣ; тѣхната лѣнностъ и раскошностъ, пренебрѣжіето имъ, безмѣрното имъ недовѣріе, голѣмството имъ, тѣхныя блѣскъ основанъ на разореніето на народа, тщеславіето имъ да си куѣжтъ малко суетна слава съ кръвта на подданницѣтъ си; найподиръ, жестокостта имъ която търси сѣкый день новы наслажденія посрѣдъ сълзытъ и отчаяніето на толкози злочесты. Тѣ са оглѣдвахъ непрестанно въ туй огледало: тѣ намѣрвахъ себе си поужасны и позвѣроподобны отъ Химерата, побѣдена отъ Беллерофонта, отъ Лернейската Идра, която бѣ убита отъ Геркулеса, даже отъ Цербера, макаръ че той бѣлва, отъ зинжлытъ си три уста една кръвъ черна и отровна, която могла бы да зарази сичкыя родъ на живуцѣтъ на земята смъртны.

Въ сѣщото време, отъ друга страна, една друга Фурія имъ повтаряше съ присмѣхъ сичкытъ похвалы които тѣхнытъ ласкателы имъ отдавахъ презъ живота имъ, и представяхъ имъ едно друго огледало, дѣто тѣ са гледахъ таквызи каквыто ласкателството гы бѣше описало: противоположността на тѣзи двѣ картины, толкози различни, съставяше наказаніето на тѣхното тщеславіе. Забѣлѣжително бѣ че найзлытъ отъ тѣзи царѣ бѣхъ тѣзи на които са бѣхъ отдавали найблистателнытъ похвалы презъ живота имъ, защото злитѣ сѣ пострашны отъ добрытъ и безъ да са срамувать ни наймалко, искатъ низскытъ ласкателства отъ постытъ и отъ ораторытъ на своето време.

Тѣхнытъ стенанія са чувать въ дълбокытъ тѣзи мракове, дѣто тѣ не можтъ да видѣжтъ друго, освѣнъ обидытъ и присмивкытъ които трѣба да търѣжтъ. Нищо нема на около имъ което да не гы отблѣсва, което да не имъ противурѣчи, което да не гы смутява. До като на земята тѣ си играяхъ съ живота на челоуѣцѣтъ, и казвахъ че сичко было направено за да служи тѣмъ, въ Тартара, тѣ сѣ предадени на Каприціитѣ на нѣкои роботы, които, отъ своя страна гы правѣжтъ да